

Гавриїл Костельник.

Казка про світ.

Коли Господь задумав створити світ, приходили до нього всякі думки, що родились у вічності й відходили у вічність.

І радили йому одні думки: Створи такий світ, щоби був гідний Тебе. Нехай усе, що створиш, буде подібне до Тебе, нехай буде таке, як Ти, добре, як Ти, щасливе, незмінне, непомильне, безпечне, певне... Тобою створені ества будуть Твоїми дітьми, Ти будеш їх батьком. Дай же їм із своєї природи, як найбільше можеш: якнайбільше життя, добра, щастя, правди, краси...

І буде Тобою створений світ вічним раєм.

А другі думки радили Творцеві:

Наші сестри, що перед нами забирали голос, радили Тобі від серця. Ми Тобі радитимемо від розуму.

Створи такий світ, щоби був гідний Твого розуму. Ти одиникий, вічний, безконечний... Твої сотворіння вже не зможуть дорівняти Тобі. Отже створи їх такими, щоб вони й самі мусіли раз-у-раз переконуватися, що ніколи не дорівняють Тобі. Не допускай своїх сотворінь досебе без іспиту.

Створи такий світ, щоб у ньому були вимішані всі ступні життя, всі ступні добра, всі ступні щастя, всі ступні краси, всі ступні правди — від 0 до ∞ . І хоч у Тобі нема терпіння, нехай буде в світі терпіння; хоч у Тобі нема гріха, нехай у світі буде гріх; хоч у Тобі нема обману й ложі, нехай буде в світі обман і лож. Усі ступні терпіння, всі ступні гріха, всі ступні обману й ложі — від 0 до ∞ .

Нехай це буде від Тебе, а не від Тебе. Нехай неможливе буде можливим, щоб ніяке сотворіння не могло розв'язати цілої загадки світа.

І буде світ вічною школою, божеською школою, гідною Тебе.

Тоді сказав Господь до перших і других думок, що стояли перед ним наче ангели небесні:

Послухаю вас одних і других, бо ви гідні мене, ви божеські думки.

І створив Бог два світи: один — вічний рай, другий — вічну школу. І оба ті світи сполучив в один світ.

Про вічний рай сказав нам той, що з неба зійшов до нас — Христос; а в вічній школі живемо.